

R E C E Z J A

osiągnięcia naukowego i dorobku naukowego, dydaktycznego oraz organizacyjnego dr n. med. Iwony Chlebickiej w związku z wnioskiem o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medyczne i nauki o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne.

Podstawą przygotowania niniejszej recenzji jest Uchwała Rady Naukowej Dyscypliny Nauki Medyczne Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego z dnia 17 czerwca 2024 r. (Uchwała Nr 69/2024), na podstawie art. 221 ust. 5 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 742 ze zm.) oraz § 14 ust. 2 pkt. 2 Statutu Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie oraz decyzja Rady Doskonałości Naukowej zgodnie z pismem znak DRKN.Z3.400.126.2023 z dnia 28 września 2023 r. a także przesłane dokumenty:

- wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego w dziedzinie nauki medyczne i nauki o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne,
- autoreferat,
- wykaz osiągnięć naukowych stanowiący znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny,
- analiza bibliometryczna dorobku naukowego przygotowana przez Bibliotekę Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego,
- analiza bibliometryczna dorobku naukowego przygotowana przez Bibliotekę Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu,
- kserokopie 8 prac wchodzących w jednotematyczny cykl publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, będących podstawą ubiegania się o nadanie stopnia doktora habilitowanego,
- kserokopia dyplomu doktora nauk medycznych,
- nośnik pamięci zawierający elektroniczną wersję wniosku wraz z załącznikami,
- oświadczenia współautorów prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego.

WYKSZTAŁCENIE I PRZEBIEG PRACY ZAWODOWEJ HABILITANTKI

Dr n. med. Iwona Chlebicka – Kandydatka do stopnia naukowego doktora habilitowanego, ukończyła w 2005 roku z wyróżnieniem Wydział Lekarski Akademii Medycznej we Wrocławiu. W czasie studiów na piątym roku studiowała w ramach programu Socrates-Erasmus na Università degli Studi di Perugia we Włoszech. W 2011 roku uzyskała z wyróżnieniem stopień doktora nauk medycznych na

Wydziale Lekarskim Kształcenia Podyplomowego we Wrocławiu, na podstawie rozprawy: „Ocena przydatności zastosowania termografii w diagnostyce wybranych schorzeń dermatologicznych.” Kandydatka jest specjalistką w dziedzinie dermatologii i wenerologii, rok uzyskania specjalizacji 2013.

W latach 2005-2006 odbyła staż podyplomowy w 4 Wojskowym Szpitalu Klinicznym we Wrocławiu. Od listopada 2006 roku do maja 2011 była słuchaczem studiów doktoranckich w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu połączonych z realizacją specjalizacji z dermatologii i wenerologii zakończonej zdaniem w 2013 roku egzaminu państwowego.

Od listopada 2016 roku do chwili obecnej roku jest zatrudniona na stanowisku adiunkta w Katedrze i Klinice Dermatologii, Wenerologii i Alergologii Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu.

OCENA OSIĄGNIĘCIA NAUKOWEGO STANOWIĄCEGO PODSTAWĘ UBIEGANIA SIĘ O STOPIEŃ NAUKOWY DOKTORA HABILITOWANEGO

Jako główne osiągnięcie naukowe stanowiące podstawę do ubiegania się o stopień doktora habilitowanego Kandydatka przedstawiła cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych z tytułowany:

„Kliniczne i psychospołeczne aspekty raka podstawnokomórkowego skóry.”

Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe stanowi monotematyczny cykl ośmiu artykułów opublikowanych w latach 2020 – 2023, z czego sześć to artykuły oryginalne, a 2 prace kazuistyczne. We wszystkich artykułach Kandydatka jest pierwszym autorem.

Sumaryczna wartość wskaźnika oddziaływania prac wykazanych w osiągnięciu naukowym **Impact Factor (IF) wynosi 21,809**; natomiast liczba punktów **MNiSW wynosi 660,00**.

Prace zostały treściwie opisane w punkcie 4 autoreferatu z uwzględnieniem wprowadzenia, podsumowania, bibliografii z dołączeniem kopii publikacji oraz oświadczeniami autorki i współautorów dotyczących indywidualnego wkładu w ich powstawaniu.

Na oceniane osiągnięcie naukowe składają się następujące publikacje:

1. Chlebicka I, Stefaniak AA, Mafusiak E., Szepietowski JC. Is basal cell carcinoma an itchy tumor? Clinical characteristics of itch in basal cell carcinoma. *J. Clin. Med.*, 2020, vol. 9 nr 8, art.2386 [7s], DOI: 10.3390/jcm9082386, IF:4,242, praca oryginalna, 140 pkt.
2. Chlebicka I, Jastrząb B, Stefaniak AA, Hryncewicz-Gwóźdź A, Szepietowski JC. Giant superficial basal cell carcinoma diagnosed and treated as psoriasis: report of two cases and a literature review. *Acta Derm.-Venereol.*, 2020, vol. 100, art.adv00194 [2 s.], DOI: 10.2340/00015555-3559, IF: 4,437, praca kazuistyczna, 100 pkt.

3. Chlebicka I, Stefaniak AA, Matusiak Ł, Szepietowski JC: Burden of itch in patients with basal cell carcinoma. *ActaDerm.-Venereol.*, 2021, vol. 101, art.adv00507 [7s], DOI: 10.2340/100015555-3871, IF: 3,875, praca oryginalna, 100 pkt.

4. Chlebicka I, Stefaniak AA, Matusiak L, Szepietowski JC. Basal cell carcinoma: what new can be learned about the most common human cancer? A cross-sectional prospective study of 180 cases in a single center. *Adv. Dermatol. Allergol.*, 2021, vol. 38, nr 6, s. 1086-1091, DOI: 10.5114/ada.2021.106026, IF: 1,664, praca oryginalna, 70 pkt.

5. Chlebicka I, Stefaniak AA, Gawdzik A, Rygał A, Matusiak Ł, Szepietowski JC. Scalp lesions referred for surgical procedures: single-center 5-year experience in Southwestern Poland. *In Vivo*, 2020, vol. 3, nr 5, s.2733-2738, DOI: 10.21873/invivo.12095, IF: 2,155, praca oryginalna, 40 pkt.

6. Chlebicka I, Jastzab B, Stefaniak AA, Szepietowski JC. Basal cell carcinoma secondary to trauma: A 3-year experience of the single center. *Adv. Clin. Exp. Med.*, 2021, vol. 30, nr 1, s. 83-86, DOI: 10.17219/actam/1305, IF: 1,736, praca oryginalna, 70 pkt.

7. Chlebicka I, Wójcik E, Stefaniak AA., Woźniak Z, Szepietowski JC. Ejed basal cell carcinoma: a peculiar clinical and histopathological case. *J. Cosmet. Dermatol.*, 2022, vol. 21, nr 11, s. 6497-6498, DOI: 10.1111/jocd.15229, IF: 2,3, praca kazuistyczna, 70 pkt.

8. Chlebicka I, Stefaniak AA., Janczura K, Wójcik E, Matusiak Ł, Bieniek A, Szepietowski JC. Basal cell carcinoma and rosacea: coincidence or relationship? *Adv. Dermatol. Allergol.*, 2023, vol. 40, nr 5, s. 642-646, DOI: 10.5114/ada.2023.130523, IF: 1,4, praca oryginalna, 70 pkt.

Przedstawiony do oceny cykl publikacji dotyczy wybranych aspektów epidemiologii, kliniki oraz leczenia raka podstawnokomórkowego skóry (basal cell carcinoma - BCC).

W pracy nr 1 przedstawiła Kandydatka wraz z zespołem wyniki badań nad częstotliwością występowania świądu w tej jednostce chorobowej. Najistotniejszym wynikiem uzyskanym w pracy był fakt, że rak podstawnokomórkowy skóry daje objawy subiektywne w postaci świądu w obrębie zmiany nowotworowej u 31,1% chorych, a u 21,4% badanych pacjentów świąd występował każdego dnia. U wszystkich pacjentów świąd miał słabe bądź umiarkowane nasilenie. Ponadto nie wykazano korelacji pomiędzy występowaniem oraz nasileniem świądu, a typem klinicznym BCC, jego lokalizacją i czasem trwania. Słusznym jest wniosek wypływający z tych badań i podniesiony przez Kandydatkę, że fakt występowania świądu w około 1/3 przypadków chorych może poprawić proces diagnostyczny wśród lekarzy dermatologów, którzy w sytuacji zgłaszania świądu w obrębie zmiany skórnej mogą często wykluczać na tej podstawie raka podstawnokomórkowego.

W publikacji nr 2 Habilitantka potwierdziła jak ważna jest wiedza o możliwości współistnienia świądu w obrębie raka podstawnokomórkowego opisując dwa przypadki olbrzymich rozmiarów BCC u pacjentów. Pacjenci ci ze względu na duże rozmiary zmian skórnych z występowaniem świądu, na podstawie obrazu klinicznego i wywiadu diagnozowani byli i leczeni przez dermatologów jako łuszczyca

plackowata, a w rzeczywistości chorowali na raka podstawnocomórkowego powierzchownego (superficial BCC). W tej pracy kazuistycznej wykazano również dużą przydatność dermoskopii, która jest dość rzadko wykorzystywana w ocenie innych niż barwnikowe zmiany skórne. Jak dotąd nie ma też wytycznych towarzystw dermatologicznych dotyczących oceny dermoskopowej BCC oraz gotowych wzorców obrazów charakterystycznych dla raka podstawnocomórkowego. Zaobserwowano natomiast charakterystyczne cechy dermoskopowe, które występowały również u opisywanych w pracy pacjentów.

Należą do nich: rozproszony wzór naczyńowy, mleczno-różowe tło, teleangiektazje i atypowe naczynia, krwawiące mikronaczynia, brązowe kropki i globule.

W artykule nr 3 przedstawiła Kandydatka wyniki badań dotyczących stanu psychospołecznego u pacjentów z BCC. Dokonano również analizy głównych czynników warunkujących ten stan. Przed zabiegiem pacjenci wypełniali uznane przez towarzystwa psychiatryczne, psychologiczne i dermatologiczne kwestionariusze: DLQI-Dermatology Life Quality Index, SF-36-36-Item Short-Form Health Survey, BDI-Beck Depression Inventory, 6ISS-6-Item Stigmatization Scale, w polskiej wersji językowej. Podczas analizy porównywano ze sobą populację pacjentów z BCC u których występował świąd z pacjentami, którzy nie mieli tego objawu. Z przeprowadzonej analizy wyników uzyskanych przy pomocy kwestionariusza BDI wynika, że 16,34% pacjentów wykazywało podejrzenie depresji występujące w większym procencie u pacjentów ze świądem w porównaniu z pacjentami bez świądu. Zmiany te nie były jednak istotne statystycznie. Obniżenie jakości życia mierzone przy użyciu kwestionariusza DLQI było statystycznie istotnie większe u pacjentów z występującym świądem w obrębie zmiany nowotworowej. Nie wykazano istotnych statystycznie różnic w ocenie SF-36 pomiędzy populacjami pacjentów z BCC ze świądem i BCC bez towarzyszącego świądu. Wykazano natomiast negatywną korelację intensywności świądu mierzonej skalą 4-Item Itch Questionnaire z oceną SF-36.

W artykule nr 4 zaprezentowała Kandydatka częstość występowania BCC w populacji męskiej i żeńskiej, stan świadomości na temat udziału czynników środowiskowych, lokalizacji zmian chorobowych oraz rozpoznawalności zmian. Jednym z najważniejszych i najlepiej udowodnionym czynnikiem środowiskowym jest promieniowanie słoneczne UV. Pomimo tej wiedzy aż 37,8% badanych pacjentów deklaroowało, że w ciągu swojego życia nigdy nie używało kremów z filtrem przeciwsłonecznym. Średni czas od zaobserwowania zmiany do zgłoszenia się do lekarza nie był skoerlowany ani z poziomem wykształcenia, ani wielkością miejscowości w której zamieszkiwali, a uzyskane wyniki badań wskazują na konieczność edukacji prozdrowotnej całej populacji, niezależnie od wieku wykształcenia oraz miejsca zamieszkania. Pocięszającym jest fakt wykazany w pracy dotyczący dużej rozpoznawalności raka podstawnocomórkowego przez lekarzy rodzinnych podczas rutynowej wizyty lekarskiej, bowiem odsetek pacjentów kierowanych do zabiegu przez lekarza rodzinnego wynosił 19,4%. W prezentowanej pracy wykazano ponadto, że największa liczba BCC zlokalizowana

była w obrębie nosa, a odsetek pacjentów z rakiem podstawnocomórkowym na nosie stanowił 39%.

W pracy nr 5 zawarła Habilitantka własne doświadczenia chirurgiczne spośród 293 pacjentów, którzy byli poddawani zabiegom w obrębie owłosionej skóry głowy. Wśród tych pacjentów 52% stanowili chorzy z rakiem podstawnocomórkowym. Ze względu na specyficzne warunki na owłosionej skórze głowy zabiegi te stanowią zwykle wyzwanie dla dermatochirurga, wymagając często skomplikowanych technik rekonstrukcyjnych. W artykule poza doświadczeniami chirurgicznymi przedstawiono również analizę dokładnej lokalizacji nowotworów w obrębie owłosionej skóry głowy, która często jest pomijana podczas badania dermatologicznego. Z tego też względu raki skóry owłosionej skóry głowy w momencie diagnozy są większych rozmiarów, co w połączeniu z małą mobilnością skóry wymaga zastosowania zaawansowanych technik rekonstrukcji.

W publikacji nr 6 przedstawiła Kandydatka przypadki pacjentów operowanych przez Nią z powodu BCC, u których zmiany powstały w miejscu występujących poprzednio blizn. Zwiększone ryzyko występowania raka skóry w obrębie długo utrzymującego się stanu zapalnego oraz blizn jest ciągle przedmiotem badań, lecz związek ten dotychczas nie został ostatecznie ustalony. Przedstawione przez Autorkę wyniki i doświadczenia wzbogacają tę wiedzę i mogą utwierdzać w przekonaniu, że blizny mogą predysponować do zwiększonego ryzyka rozwoju raka podstawnocomórkowego skóry.

W dwóch kolejnych artykułach nr 7 i nr 8 Kandydatka poruszyła również mało zbadane dodatkowe czynniki etiologiczne rozwoju raka podstawnocomórkowego.

W artykule nr 7 przedstawiła Habilitantka opis przypadku pacjentki z szybko rozwijającym się czarnym guzem zlokalizowanym w okolicy owłosionej skóry głowy, skierowanej z podejrzeniem czerniaka złośliwego. W wykonanym badaniu histopatologicznym stwierdzono raka podstawnocomórkowego, dodatkowo zafarbowanego preparatem do koloryzacji włosów. Z doniesień naukowych wynika, że preparaty te wykazują efekt mutagenny udowodniony w badaniach laboratoryjnych. Nie udowodniono jak dotychczas związku z częstszym występowaniem raków skóry w okolicach owłosionej skóry głowy u pacjentów farbujących włosy. W pracy tej ponadto udowodniła Autorka dużą przydatność dermoskopii w diagnostyce guzów skóry.

W artykule nr 8 przedstawiła Habilitantka wyniki badań u pacjentów, którzy leczeni byli chirurgicznie z powodu BCC oraz obserwowani w kierunku współwystępowania u nich trądziku różowatego (Rosacea). Punktem wyjścia do takiej analizy była poczyniona obserwacja dotycząca częstego współwystępowania rosacea u operowanych przez Autorkę pacjentów, którzy nie są populacją predysponowaną do częstego występowania tego schorzenia. W tej pracy przeanalizowała 110 przypadków z lat 2020-2021 pacjentów z potwierdzonym histopatologicznie BCC w lokalizacji na twarzy. Pacjenci byli diagnozowani w kierunku współwystępowania rosacea, a następnie analizowano podtypy rosacea oraz nasilenie zmian w skali IGA. Analiza wyników pokazała, że wśród leczonych pacjentów z BCC u ponad 46%

rozpoznano rosacea, a u aż 64,5% z nich miała nasilenie lekkiego stopnia (grade 1). W pracy nie znaleziono istotnych statystycznie różnic pomiędzy pacjentami, u których zdiagnozowano rosacea i BCC oraz BCC bez rosacea w zakresie płci, wieku, typu klinicznego BCC i lokalizacji nowotworu. Analiza ta jest ze wszech miar innowacyjna i warto prowadzić w tym zakresie dalsze badania, które mogą odpowiedzieć na pytanie czy współwystępowanie rosacea u pacjentów z BCC to jedynie przypadkowa korelacja czy nie rosacea jako długotrwały stan zapalny predysponuje do rozwoju BCC.

Do najważniejszych oryginalnych osiągnięć badań zawartych w prezentowanym cyklu publikacji zaliczyć można niżej wymienione:

- Interesującym wynikiem pracy jest fakt stwierdzenia, że rak podstawnokomórkowy skóry daje objawy subiektywne w postaci świądu w obrębie zmiany nowotworowej aż w 31,1%. Wykazanie tego rodzaju zależności może poprawić proces diagnostyczny zwłaszcza wśród lekarzy dermatologów.
- Wykazanie dużej przydatności dermoskopii, jako metody wspomagającej diagnostykę raka podstawnokomórkowego skóry.
- Wykazanie obniżenia jakości życia i tendencje do depresji u pacjentów z rakiem podstawnokomórkowym skóry niezależnie od lokalizacji zmiany, jej wielkości czy płci pacjenta.
- Ciekawym spostrzeżeniem jest współwystępowanie wśród operowanych pacjentów z BCC na twarzy trądziku różowatego-rosacea, aż w 46%.

Reasumując zawartość merytoryczną przedstawionego cyklu publikacji, wskazanej jako osiągnięcie naukowe, oceniam wysoko. W mojej ocenie przedstawione wyniki badań są istotne z punktu widzenia wkładu w rozwój dyscypliny, jaką są nauki medyczne, w szczególności w specjalności dermatologia. Za szczególnie istotne uznaję praktyczne implikacje przeprowadzonych badań, które Habilitantka prawidłowo wskazuje w cyklu publikacji naukowych i autoreferacie.

Publikacje są tematycznie spójne i dotyczą badań nad wybranymi aspektami epidemiologii, kliniki oraz leczenia raka podstawnokomórkowego skóry (basal cell carcinoma-BCC). Wkład Habilitantki we wszystkich ośmiu pracach jest znaczący. We wszystkich pracach jest pierwszym autorem. Prace zostały opublikowane w anglojęzycznych, recenzowanych czasopismach naukowych z wysokim współczynnikiem oddziaływania. W związku z powyższym stwierdzam, że publikacje Pani dr n. med. Twony Chlebickiej stanowiące osiągnięcie naukowe są jej oryginalnym, autorskim wkładem w pogłębianiu wiedzy w obszarze objętym jej badaniami.

OCENA AKTYWNOŚCI NAUKOWEJ, DYDAKTYCZNEJ I ORGANIZACYJNEJ

Dorobek naukowy Pani dr n. med. Iwony Chlebickiej obejmuje łącznie 102 pozycje bibliograficzne, w tym: 78 publikacji naukowych (38 publikacji przed doktoratem i 40 publikacji po doktoracie), 1 monografię i 8 rozdziałów w monografiach naukowych oraz 25 doniesień w formie ustnej i plakatowej prezentowanych na konferencjach krajowych i międzynarodowych.

Sumaryczny Impact Factor (IF) wszystkich publikacji Habilitantki wynosi 95,087 (bez cyklu – 73,278). Łączna liczba punktów MNiSW wynosi 2624,0 (bez cyklu – 1964,0).

Index Hirscha według Web of Science wynosi – 5

Liczba cytowań ogółem: 90

bez autocytowań: 84

Pierwsze doświadczenia w pracy naukowej zaczęła Kandydatka zdobywać prowadząc badania z zastosowaniem kamery termowizyjnej, oceniając temperaturę rąk pacjentów z objawem i zespołem Raynuda, twardziną układową oraz łuszczycowym zapaleniem stawów. Efektem tych badań była praca doktorska, obroniona w 2011 roku. Zwieńczeniem tego była publikacja w jednym z cenionych czasopism dermatologicznych: Freezing fingers syndrome, primary and secondary Raynaud's phenomenon: characteristic features with hand thermography. *Acta Derm.-Venereol.* 2013.

Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk medycznych rozpoczęła intensywne prace kliniczne i badawcze w obszarze onkologia i chirurgia dermatologiczna, łącząc dermatochirurgię praktyczną z badawczą, starając się przekładać wyniki prac badawczych na zastosowanie praktyczne. Wyniki tych prac opublikowała Habilitantka w renomowanych magazynach dermatologicznych o dużym współczynniku oddziaływania takich jak: *Acta Dermato-Venereologica*, *Journal of the European Academy of Dermatology and Venereology*, czy *Dermatologic Therapy*.

Szczególnie dużą uwagę w swojej działalności naukowo-badawczej poświęciła Kandydatka kazuistycie dermatologicznej opisując i publikując interesujące, ze względu na rzadkość, nietypowość lub przebieg kliniczny różne przypadki rzadszych chorób dermatologicznych, o których w literaturze brak jest informacji. Wzbogacając w ten sposób swoimi doświadczeniami ten obszar wiedzy, zwiększając w ten sposób szanse chorych dermatologicznie na szybszą diagnostykę i skuteczniejsze leczenie rzadziej występujących dermatoz. Łącznie opublikowała 45 prac kazuistycznych w czasopismach polskich i zagranicznych (25 publikacji przed doktoratem i 20 publikacji po doktoracie, z czego 11 publikacji z Impact Factor i 34 publikacji bez Impact Factor. Do cenionych czasopism o międzynarodowym zasięgu należą: *Acta Derm.-Venereol.*: Pyoderma gangrenosum in a splenectomy incision in a patient with haemolytic anaemia due to hereditary spherocytosis: a case report and literature review.

Adv. Dermatol. Allergol.: Coexistence of Favre-Racouchot disease, cutis rhomboidalis nuchae and skin neoplasms. Acta Derm.-Venereol.: Red nodule in a post-surgical scar. Acta Derm.-Venereol.: Non syndromic unilateral basal cell carcinomas: A case report and literature review. Acta Derm.-Venereol.: Uncountable skin lesions in a mentally disabled patient.

Kandydatka bierze aktywny udział w konferencjach, zjazdach i kongresach naukowych zarówno krajowych jak i zagranicznych. Prezentowała wyniki swoich badań w formie doniesień ustnych na kongresach naukowych w Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Gruzji, Austrii, Belgii i Bułgarii oraz w formie doniesień plakatowych w Singapurze, Niemczech i międzynarodowych we Wrocławiu, Warszawie i Krakowie. Ponadto uczestniczyła w licznych konferencjach naukowych krajowych gdzie przedstawiała prezentacje ustne i plakatowe. W ramach współpracy z Interdyscyplinarną Akademią Medycyny Praktycznej wygłosiła kilka wykładów dla lekarzy rodzinnych na kongresach tej akademii.

Dorobek publikacyjny Kandydatki został doceniony, w związku z czym była Ona wielokrotnie zapraszana do recenzowania artykułów w czasopiśmie dermatologicznych takich jak: Dermatologic Therapy, Journal of Dermatology and Cosmetic Surgery, Journal of Clinical Medicine, Drugs in R&D, Journal: Cancers oraz Translational and Clinical Medicine – Georgian Medical Journal.

Kandydatka była współwykonawcą grantu uczelnianego, którego wynikiem była publikacja w czasopiśmie Dermatologia Kliniczna.

Za swoją działalność naukową Habilitantka była wielokrotnie wyróżniana i nagradzana nagrodami zespołowymi I i II stopnia Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Była również beneficjentką stypendiów naukowych wielu zagranicznych towarzystw naukowych, umożliwiających wzięcie udziału w kongresach naukowych i kursach.

Kandydatka odbyła również wiele staży i szkoleń zagranicznych, a zaliczyć do nich można między innymi: udział w programie Erasmus w Klinice Dermatologii, Granada Hiszpania, kurs Surgical Art Local Flap&Skin Grafts Course, Liverpool, Anglia, staż w Klinice Dermatologicznej w Edynburgu, Szkocja, miesięczny staż dermatologiczny w Klinice Dermatologii Brigham & Women's Hospital, Harvard University, Boston, USA, trzymiesięczny staż dermatologiczny w Klinice Dermatologii i Alergologii w Monachium, Niemcy.

Uczestniczyła także w licznych szkoleniach i kursach szkoleniowych w zakresie dermatologii zachowawczej i dermatochirurgii w Polsce.

Habilitantka zaangażowana jest także w rozległą działalność dydaktyczną tak przeddyplomową jak i podyplomową. Od 2006 roku prowadzi nieprzerwanie zajęcia dydaktyczne ze studentami III i IV roku Wydziału Lekarskiego oraz III i IV roku Wydziału Lekarsko Stomatologicznego, w grupach zarówno polskojęzycznych jak i anglojęzycznych.

Realizując kształcenie podyplomowe jest kierownikiem specjalizacji trzech lekarzy specjalizujących się z dermatologii i dermatologii. Prowadzi także wykłady w ramach obowiązkowych kursów specjalizacyjnych wchodzących w zakres dermatologii i wenerologii.

Brała również udział w szkoleniu 3 lekarzy dermatologów z Etiopii w ramach współpracy międzynarodowej.

Prowadziła także szkolenia dla lekarzy rodzinnych w ramach unijnego programu profilaktycznego „Skóra nie dla raka – wzrasta liczba nowotworów skóry – zbadaj się”. Prowadziła również zajęcia z przedmiotu Dermatologia w Policealnej Szkole Kadra we Wrocławiu, na kierunku technik usług kosmetycznych.

Kandydatka bierze czynny udział w działalności organizacyjnej i popularyzatorskiej na rzecz Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Brała udział w przygotowaniu wniosku projektu dofinansowanego z Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, a po jego otrzymaniu była koordynatorem merytorycznym ds. dermatologii. Od 2016 roku pracuje w oddziale dermatochirurgii przeprowadzając kilka tysięcy zabiegów usunięcia zmian nowotworowych skóry. Była również współautorką 3 filmów edukacyjnych dla pacjentów dotyczących profilaktyki, diagnostyki i leczenia nowotworów skóry. Brała także aktywny udział w akcjach profilaktycznych i promujących zdrowie dla mieszkańców Wrocławia organizowanych przez Uniwersytet Medyczny oraz Uniwersytecki Szpital Kliniczny.

Od początku swojej pracy w Klinice Dermatologii, Alergologii i wenerologii brała czynny udział w organizowaniu 10 konferencji naukowych i szkoleniowych dla lekarzy dermatologów i innych specjalności.

Habilitantka jest członkiem licznych towarzystw naukowych:
Polskiego Towarzystwa Dermatologicznego (PTD) – od 2020 r. jest skarbnikiem Oddziału Dolnośląskiego PTD
European Academy of Dermatology and Venerology (EADV)
International Society of Dermatology (ISD)
Women's Dermatologic Society (WDS)
Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego (PTR)

WNIOSEK KOŃCOWY

Oceniając przedstawiony przez Habilitantkę całościowy dorobek naukowo-badawczy, dydaktyczny i organizacyjny, w tym „osiągnięcie naukowe” po uzyskaniu stopnia doktora, stwierdzam, że stanowi on znaczące, indywidualne oraz oryginalne osiągnięcie w obszarze dyscypliny nauki medycznej i spełnia wymagania określone w art. 219 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2021 r. poz. 478 ze zm.).

W związku z powyższym wnioskuję o nadanie Pani dr n. med. Iwonie Chlebickiej stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki medycznej i nauki o zdrowiu, w dyscyplinie nauki medycznej.

Prof. dr hab. n. med. Jan Błaszczak

5951216
Prof. dr hab. n. med.
Jan Błaszczak
specjalista dermatolog wenerolog
tel. 785 503 500